JOHN GALSWORTHY

Forsyte Efsanesi

Mal Mülk Sahibi

Forsyte Saga. The Man of Property
© Sonsöz: Geoffrey Harvey, "Introduction", *The Forsyte Saga*,
Oxford University Press 2008 [1995]
Sonsözün hakları Oxford University Press'ten PLSC'ler aracılığıyla alınmıştır.

İletişim Yayınları 3770 • İletişim Klasikleri Dizisi 195
ISBN-13: 978-975-05-4066-0
© 2026 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM
1. Baskı 2026, İstanbul

DİZİ YAYIN YÖNETMENİ Murat Belge
YAYINA HAZIRLAYANLAR Necdet Dümelli, Barış Özkul
KAPAK Suat Aysu
KAPAK RESMİ Walter Westley Russell, "Sabah Odası", 1907
UYGULAMA Hüsnü Abbas
DÜZELTİ Begüm Hazar Keleş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870
Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41
Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003
Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6
Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387
Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,
Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul
Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

JOHN GALSWORTHY

Forsyte Efsanesi

Mal Mülk Sahibi

Forsyte Saga
The Man of Property

ÇEVİREN ***Mîna Urgan***

YAZARIN ÖNSÖZÜ
VE GEOFFREY HARVEY'NİN SONSÖZÜYLE

iletişim

JOHN GALSWORTHY 14 Ağustos 1867'de İngiltere'nin Surrey bölgesinde, varlıklı bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Harrow School'da ve Oxford Üniversitesi'nde öğrenim gördükten sonra 1890'da baroya kabul edildi. Ne var ki hukuk mesleğine ilgi duymuyordu. Ailesinin ticari işleri dolayısıyla yaptığı denizaşırı yolculuklar, ona yetiştiği çevrenin dışındaki hayatları tanıma fırsatı verdi. 1893'te Avustralya'ya yaptığı bir yolculuk sırasında, o sırada denizci olan Joseph Conrad'la tanıştı; iki yazarın dostluğu uzun yıllar sürdü. Galsworthy, bu dönemde giderek edebiyata yöneldi ve ilk hikâye kitabı *From the Four Winds*'i 1897'de "John Sinjohn" takma adıyla yayımladı. Yazarlığının ilk yıllarında özel hayatı da önemli bir dönemeçten geçti. Kuzeni Arthur Galsworthy'nin eşi Ada'yla yaşadığı ve uzun süre gizli tutmak zorunda kaldığı ilişki, evlilik kurumuna ve dönemin yerleşik ahlâk anlayışına eleştirel bakışını derinleştirdi. Babasının ölümünden sonra, 1904'te yayımlanan *The Island Pharisees*'te ilk kez kendi adını kullandı; 1905'te Ada'yla evlendi. Bir yıl sonra yayımladığı *Mal Mülk Sahibi*, ona kalıcı ününü kazandıracak Forsyte ailesi efsanesini başlattı. Galsworthy bu eseriyle İngiliz üst-orta sınıfının mülkiyet tutkusunu, aile bağlarını ve saygınlık anlayışını, kısacası içeriden tanıdığı bir dünyayı ayrıntılarıyla anlatmaya girişti. *Mal Mülk Sahibi*'nin ardından *In Chancery* (1920) ve *To Let* (1921) yayımlandı. Bu eserler 1922'de *Forsyte Efsanesi* başlığı altında toplandı. Daha sonra *A Modern Comedy* adıyla bir araya getirilen ikinci üçlemesinde Forsyte ailesinin yeni kuşaklarını, Birinci Dünya Savaşı sonrasında değişen İngiliz toplumuyla birlikte ele aldı. Kuşaklar boyunca genişleyen bu anlatıyla, bir ailenin tarihi üzerinden Viktorya dönemi değerlerinin çözülüşünü, sınıfsal dönüşümü ve kişisel özgürlük arayışlarını anlattı. Aynı zamanda döneminin önde gelen tiyatro yazarlarındandı. *The Silver Box* (1906) zenginler ile yoksullar karşısında farklı işleyen adaleti, *Strife* (1909) işçi-işveren çatışmasını, *Justice* (1910) ise ceza ve hapishane sisteminin birey üstündeki yıkıcı etkisini konu aldı. Hayvanların korunması, mahkûmların koşullarının iyileştirilmesi ve ifade özgürlüğü gibi konularda da etkin bir kamusal tutum benimsedi. 1921'de kurulan uluslararası PEN'in ilk başkanı oldu. 1932'de, özellikle *Forsyte Efsanesi*'nde doruğa ulaşan anlatı ustalığı dolayısıyla Nobel Edebiyat Ödülü'ne değer görüldü. Sağlığının bozulması nedeniyle ödül törenine katılamadı. 31 Ocak 1933'te Londra'da öldü.

İÇİNDEKİLER

ROMANA DAİR GÖRSELLER *10*

KRONOLOJİ *17*

Forsyte Efsanesi

Mal Mülk Sahibi

Önsöz *37*

Mal Mülk Sahibi

Birinci Kısım

BİRİNCİ BÖLÜM
İhtiyar Jolyon'ın Evinde Bir Toplantı *47*

İKİNCİ BÖLÜM
İhtiyar Jolyon Operaya Gidiyor *66*

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Swithin'in Evinde Akşam Yemeği 82

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Evin Planlaması 98

BEŞİNCİ BÖLÜM
Bir Forsyte Meskeni 109

ALTINCI BÖLÜM
James Faaliyete Geçiyor 117

YEDİNCİ BÖLÜM
İhtiyar Jolyon'ın Küçük Bir Günahı 127

SEKİZİNCİ BÖLÜM
Ev Planları 136

DOKUZUNCU BÖLÜM
Ann Hala'nın Ölümü 145

İkinci Kısım

BİRİNCİ BÖLÜM
Ev Yapılıyor 157

İKİNCİ BÖLÜM
June'un Geçirdiği Güzel Bir Akşam 165

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Swithin'le Araba Gezintisi 173

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
James Durumu Kendi Gözleriyle Görmeye Gidiyor 185

BEŞİNCİ BÖLÜM
Soames ile Bosinney Mektuplaşıyorlar 196

ALTINCI BÖLÜM
İhtiyar Jolyon Hayvanat Bahçesinde 213

YEDİNCİ BÖLÜM
Timothy'nin Evinde Bir Öğle Sonrası ... 220

SEKİZİNCİ BÖLÜM
Roger'ın Evinde Danslı Toplantı ... 234

DOKUZUNCU BÖLÜM
Richmond'da Bir Akşam ... 244

ONUNCU BÖLÜM
Bir Forsyte'ın Teşhisi ... 256

ON BİRİNCİ BÖLÜM
Bosinney'ye Şartlı Serbestlik ... 266

ON İKİNCİ BÖLÜM
June Misafirliğe Gidiyor ... 272

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Kusursuz Bir Ev ... 282

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Soames Merdivenin Basamağına Oturuyor ... 291

Üçüncü Kısım

BİRİNCİ BÖLÜM
Mrs. MacAnder'ın Tanıklığı ... 299

İKİNCİ BÖLÜM
Parkta Bir Gece ... 312

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Bitki Bahçesi'nde Bir Karşılaşma ... 317

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Cehenneme Yolculuk ... 332

BEŞİNCİ BÖLÜM
Mahkeme ... 343

ALTINCI BÖLÜM
Soames Haber Veriyor *352*

YEDİNCİ BÖLÜM
June'un Zaferi *364*

SEKİZİNCİ BÖLÜM
Bosinney'nin Gidişi *373*

DOKUZUNCU BÖLÜM
Irene'in Geri Gelişi *383*

SONSÖZ / GEOFFREY HARVEY *389*

Forsyte Efsanesi serisinin ilk kitabı *Mal Mülk Sahibi*'nin birinci edisyonu, 1906.

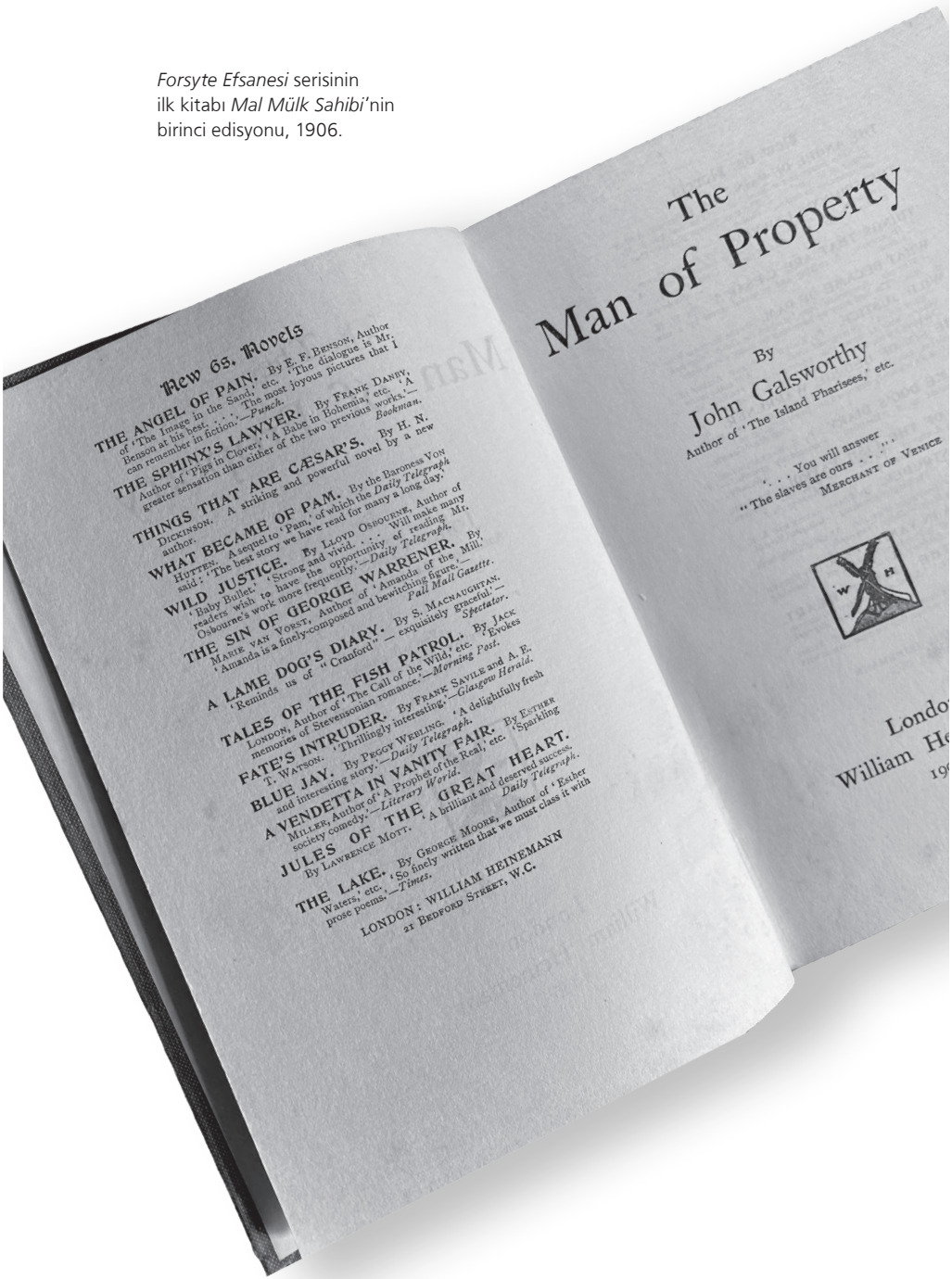

New 6s. Novels

THE ANGEL OF PAIN. By E. F. Benson, Author of 'The Image in the Sand,' etc. 'The dialogue is Mr. Benson at his best. . . . The most joyous pictures that I can remember in fiction.'—*Punch.*

THE SPHINX'S LAWYER. By Frank Danby, Author of 'Pigs in Clover,' 'A Babe in Bohemia,' etc. 'A greater sensation than either of the two previous works.'—*Bookman.*

THINGS THAT ARE CÆSAR'S. By H. N. Dickinson. A striking and powerful novel by a new author.

WHAT BECAME OF PAM. By the Baroness Von Hutten. A sequel to 'Pam,' of which the *Daily Telegraph* said: 'The best story we have read for many a long day.'

WILD JUSTICE. By Lloyd Osbourne, Author of 'Baby Bullet.' 'Strong and vivid. . . . Will make many readers wish to have the opportunity of reading Mr. Osbourne's work more frequently.'—*Daily Telegraph.*

THE SIN OF GEORGE WARRENER. By Marie van Vorst, Author of 'Amanda of the Mill.' 'Amanda is a finely-composed and bewitching figure.'—*Pall Mall Gazette.*

A LAME DOG'S DIARY. By S. Macnaughtan. 'Reminds us of "Cranford" — exquisitely graceful.'—*Spectator.*

TALES OF THE FISH PATROL. By Jack London, Author of 'The Call of the Wild,' etc. 'Evokes memories of Stevensonian romance.'—*Morning Post.*

FATE'S INTRUDER. By Frank Savile and A. E. T. Watson. 'Thrillingly interesting.'—*Glasgow Herald.*

BLUE JAY. By Peggy Wehling. 'A delightfully fresh and interesting story.'—*Daily Telegraph.*

A VENDETTA IN VANITY FAIR. By Esther Miller, Author of 'A Prophet of the Real,' etc. 'Sparkling society comedy.'—*Literary World.*

JULES OF THE GREAT HEART. By Lawrence Mott. 'A brilliant and deserved success.'—*Daily Telegraph.*

THE LAKE. By George Moore, Author of 'Esther Waters,' etc. 'So finely written that we must class it with prose poems.'—*Times.*

LONDON: WILLIAM HEINEMANN
21 Bedford Street, W.C.

The
Man of Property

By
John Galsworthy
Author of 'The Island Pharisees,' etc.

. . . You will answer
"The slaves are ours . . ."
Merchant of Venice

Londo
William He
19

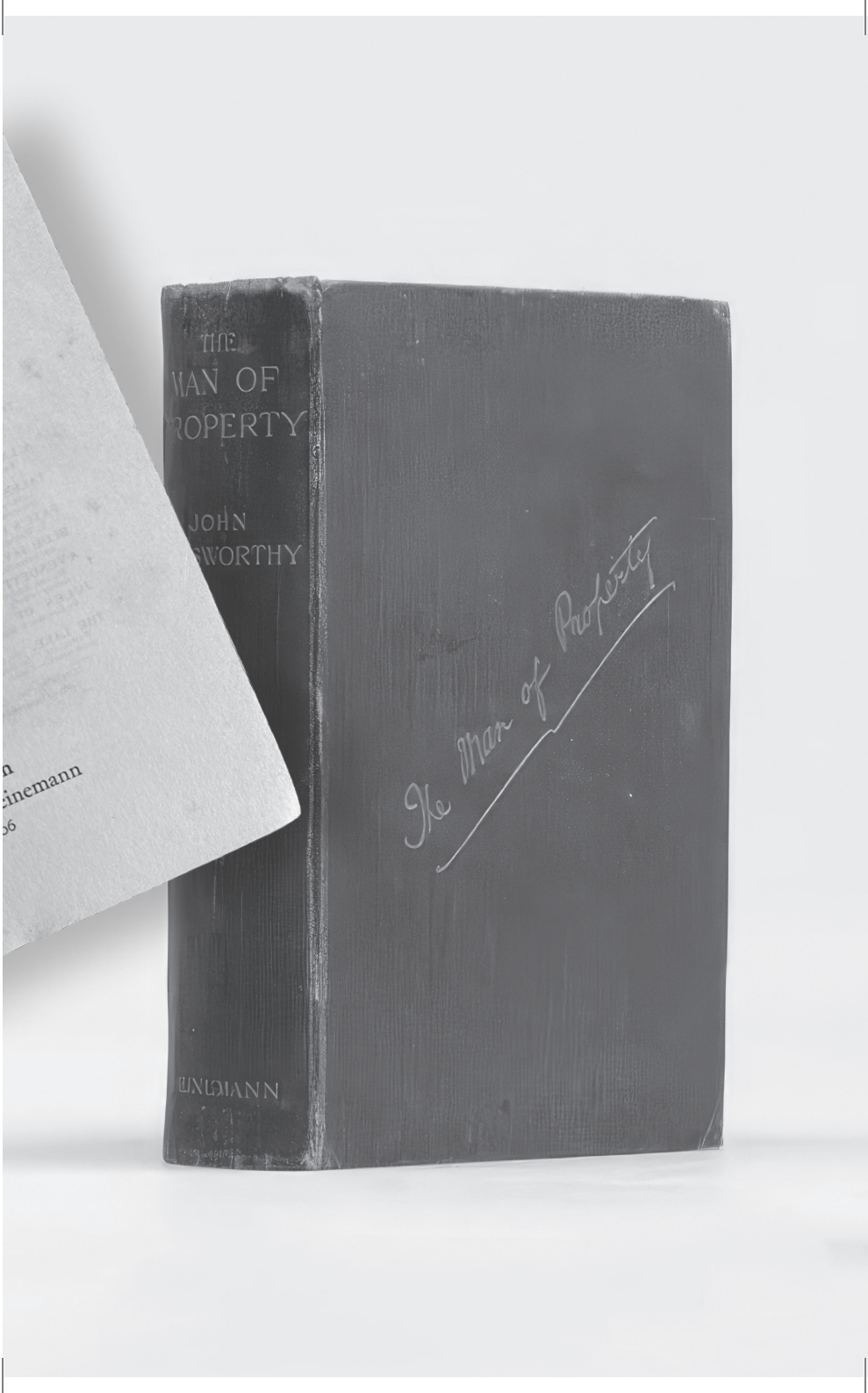
THE
MAN OF
ROPERTY
JOHN
SWORTHY
UNWIN
The Man of Property

Mal Mülk Sahibi

Cevap olarak "O köleler bizim," dersiniz.
– *Venedik Taciri*[1]

Edward Garnett'a...

1 William Shakespeare, *Venedik Taciri*, çev. Özdemir Nutku, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2012 – yay.haz.n.

Birinci Kısım

BİRİNCİ BÖLÜM

İhtiyar Jolyon'ın Evinde Bir Toplantı

Forsyte'ların bir aile şöleninde bulunmak zevkini tadanlar, pek güzel ve pek eğitici bir gösteriyi seyrederler... Yani orta sınıfın yüksek tabakasından bir ailenin tüm marifetlerini nasıl ortaya döktüğünü görürler. Eğer Forsyte'ları seyretmek ayrıcalığına sahip bu kişiler arasında ruhbilimsel bir inceleme yapma yeteneği olanlar varsa (böyle bir yetenek parasal hiçbir değer taşımadığından, Forsyte'larca haklı olarak hor görülmektedir), onları bu gözle incelediklerinde sadece nefis bir gösteriye tanık olmakla kalmazlar, aynı zamanda insan huyuyla ilgili karanlık bir sorunla da karşı karşıya gelirler. Daha açık seçik konuşalım: Forsyte ailesinin hiçbir birimi bir diğer biriminden hoşlanmaz; herhangi üç Forsyte arasında da, "yakınlık ve anlaşma" diyebileceğimiz bir şey yoktur. Oysa Forsyte'ları toplu halde gören, onların gizemli ve somut bir biçimde birbirlerini tuttuklarını sezer. Bir aileyi toplumun yaman bir bölümü, onun küçültülmüş, ama tam bir kopyası yapan da budur işte. Forsyte'ları bir arada gören, toplumsal ilerlemenin karanlık yollarını da görür gibi olur; ataerkil yaşamın kimi yanları, vahşi göçebelerin yayılması, ulusların ilerlemeleri ve gerilemeleri konusunda da bir fikir edinir. Forsyte'ları toplu halde gören, bir ağacın nasıl dikildiğine ve nasıl yetiştiğine tanık olmuştur sanki: Dokuları ve özsuyu daha az sağlam, daha az dayanıklı yüzlerce bitki öldüğü halde, bağımsız bir direnişin ve başarının göz kamaştırıcı bir örneği olan bu ağaç, dal

budak salmış, tam yapraklanmış, büyüyebileceği kadar büyümüş, neredeyse tiksindirici diyebileceğimiz bir hal almıştır artık.

1886 yılının Haziran 15'inde, saat dört sularında, İhtiyar Jolyon Forsyte'ın Stanhope Gate'teki evinde bir rastlantı sonucu bulunan bir gözlemci, Forsyte'ların serilip serpilerek en görkemli bir aşamaya vardıklarına tanık olabilirdi.

İhtiyar Jolyon Forsyte'ın torunu Miss June Forsyte'ın, Mr. Philip Bosinney'yle nişanlanmasını kutlamak için yapılıyordu bu toplantı. Açık renk eldivenler, devetüyü rengi podösüet yelekler, tüyler ve çeşitli giysilerin görkemi içindeki tüm aile orada toplanmıştı. Ann Hala bile oradaydı. Oysa Ann Hala, kardeşi Timothy'nin yeşil salonunun bir köşesinden artık pek seyrek ayrılıyor; açık mavi bir vazoya konulmuş, Güney Amerika'dan gelme, upuzun bir demet boyalı pampaotu tarafından büyülü bir biçimde korunurcasına, Forsyte ailesinden üç ayrı kuşağın resimleri arasında sabahtan akşama kadar oturuyor, kitap okuyor, yün örüyordu. Ann Hala da oradaydı: Dimdik sırtının, yaşlı ve sakin yüzünün vakarıyla, ailesinin kaskatı bir sebat içinde her şeye sahip çıkmasının bir simgesi gibiydi.

Bir Forsyte nişanlanınca, evlenince ya da doğurunca, tüm Forsyte'lar bir araya gelirlerdi. Bir Forsyte ölünce... Ama hiçbir Forsyte ölmemişti henüz. Forsyte'lar ölmezdi; ölüm onların ilkelerine aykırı düştüğünden ölüme karşı önlem alırlardı. Mallarına mülklerine el atılmasına içerleyen, yaşama gücü özellikle gelişmiş kişilerin içgüdülerinden doğan önlemlerdi bunlar.

O gün öteki konukların arasına karışan Forsyte'ların, her zamankinden daha bakımlı, daha uyanık, daha meraklı, kendilerinden daha emin bir halleri vardı. Bir şeye meydan okumak üzere giyinmiş kuşanmışçasına, parıltılı bir saygıdeğerlik içindeydiler. Soames Forsyte'ın yüzünden hiç eksilmeyen o burun kıvırma hali, Forsyte'ların tümüne bulaşmıştı. Tetikteydi hepsi.

Forsyte'ların davranışındaki bu bilinçaltı saldırganlık, ailenin tarihinde psikolojik bir ânı oluşturur, yaşayacakları dramın bir başlangıcı sayılır.

Forsyte'lar bir şeye içerlemişlerdi; birey olarak değil, aile olarak içerlemişlerdi. Her zamankinden daha özene bezene giyinmele-

rinden, birbirlerine daha candan bir coşkuyla davranmalarından, ailenin önemini ayrıca abartmalarından ve... ve burun kıvırmalarından belli oluyordu bir şeye içerledikleri. Tehlikeyi sezmek, bir toplumun, bir grubun ya da bir bireyin özünü açığa vurur. Forsyte'lar da bir tehlike sezmekteydiler. İşte bu yüzdendir ki, benliklerini koruyan zırh daha bir parlamaktaydı. Ömürlerinde ilk kez, bir aile olarak, garip ve güvenilmez bir şeyle karşı karşıya geldiklerini anlamışlardı.

Piyanonun yanında oturan, iriyarı, toplu adamın geniş göğsü iki yelekle örtülüydü. Daha önemsiz toplantılarda giydiği atlas yelek ve pırlantalı iğne yerine, iki yelek ve bir yakut iğne vardı şimdi üzerinde. Bu adam, açık deri rengindeki, özenle tıraş edilmiş, yaşlı, dört köşe yüzü ve solgun gözleriyle, en vakur halini almıştı. Swithin Forsyte'tı bu. Swithin'in ikiz kardeşi James, bol bol temiz hava almak için pencerenin yanında duruyordu. İhtiyar Jolyon, "Aynı sığır etinin yağlı ve yağsız parçaları," derdi bu ikizlere. Şişman Swithin gibi, James de uzun boyluydu; ama James, doğanın dengesini korumak ve vasatı sağlamakla görevlendirilmişçesine doğuştan sıskaydı. Her zaman olduğu gibi, kamburunu çıkarmış, düşünceye dalmıştı. Gizli bir kedere saplanmış görünen kurşun rengi gözleriyle, hızla çevresine bakıyordu ara sıra. Yanaklarında aşağıya doğru inen iki derin çizgi, yüzünü büsbütün sıskalaştırmaktaydı. Bıyıksız, uzun bir üstdudağı ve favorileri vardı. Elinde tuttuğu porselen çanağı evirip çeviriyordu. Pek uzaklarda olmayan biricik oğlu Soames, kahverengi giysiler giymiş bir hanımefendiyi dinlemekteydi. Soames'un dikkatle tıraş edilmiş yüzü solgun, bir hayli dökülmüş saçları koyu renkti. Sindiremeyeceğini bildiği bir yiyeceği hor görürcesine, çenesini yana çevirmiş, burun kıvırıyordu gene. Soames'un arkasında, beşinci Forsyte Roger'ın oğlu, uzun boylu George durmaktaydı. Soames'un kardeş çocuğu olan George'un yüzünde yaramaz bir ifade vardı: Acı acı alay ederek nüktelerinden birini yumurtlamak üzereydi. Bu toplantının havasında, Forsyte'ları olumsuz yönde etkileyen bir şeyler vardı.

Birbirine yapışık gibi, bir sıra halinde üç hanımefendi oturmaktaydı: Ann Hala, Hester Hala ve Julia adının kısaltılmış şekli olan Juley Hala. Ann Hala ile Hester Hala hiç evlenmemişlerdi. Juley

Hala ise artık pek genç sayılamayacağı bir yaşta, bir münasebetsizlik etmiş, sağlık durumu bozuk olan Septimus Small'la evlenmişti. Kocası çoktan ölmüştü. Şimdi Juley Hala, ablası ve kendinden küçük kız kardeşiyle birlikte, erkek kardeşi Timothy'nin Bayswater Road'daki evinde oturuyordu. Timothy, Juley Hala'nın altıncı ve en küçük erkek kardeşiydi. Bu üç hanımefendinin üçünün de elinde yelpazeler vardı. Giysilerine kattıkları renkli küçük bir şeyler, göze batan bir tüy ya da bir süs iğnesi, bu toplantının önemini kanıtlamaktaydı.

Odanın ortasında, avizenin altında, ev sahibine uygun bir yerde, ailenin reisi İhtiyar Jolyon duruyordu. Seksen yaşındaki, güzel ak saçlı, bir kubbeyi andıran alınlı, koyu kurşun renginde küçük gözlü, güçlü çene kemiğine düşüp yayılan koskocaman ak bıyıklı bu adamın, pederşahi bir hali vardı. Çökük yanaklarına, şakaklarındaki çukurlara karşın, ölümsüz bir gençlik izlenimi uyandırıyordu. Jolyon dimdik durmaktaydı ve dik dik bakan akıllı gözleri parlaklığını hiç mi hiç yitirmemişti. Jolyon'da, kendinden küçük adamların kuşkularını ve olumsuz davranışlarını hiçe sayan bir üstünlük sezilmekteydi. Yıllar yılı canının istediğini yaptığı için bu üstünlüğe hak kazanmıştı. Başkalarından kuşkulanıyormuş ya da başkalarına meydan okuyormuş gibi davranmak, Jolyon'ın aklının ucundan bile geçmezdi.

Jolyon ile burada bulunan dört erkek kardeşinde (James, Swithin, Nicholas ve Roger) birbirine hem hiç benzemeyen, hem de çok benzeyen yanlar vardı. Jolyon'dan küçük dört kardeşi de hem birbirlerine hiç benzemezler, hem de çok benzerlerdi.

Kararlı bir çene yapısı, beş Forsyte kardeşin değişik yüz çizgileri ve ifadelerine karşın, hepsinin belirgin özelliğiydi. İzlenemeyecek ve tartışılamayacak kadar eskilere giden, biçimi hiç değişmeyen ve soylarının damgasını taşıyan bu çene, ailenin servetinin bir mührü ve bir güvencesi gibiydi.

Forsyte soyunun bu damgasını, aile ruhunun köklü bir özelliğini simgeleyen bu çene yapısı, güçlü anlamını biraz yitirmekle birlikte, genç kuşakta da beliriyordu. Bir boğayı andıran uzun boylu George'da, solgun yüzlü, gayretli Archibald'da, tatlı ve çekingen bir inadı olan Genç Nicholas'ta ve züppe olmaya kararlı,

ağırbaşlı Eustace'ta aynı çene biçimi dikkati çekmekteydi. Bu toplantının şu ya da bu ânında, birbirlerine hem böylesine benzeyen, hem de hiç benzemeyen bu yüzlerin tümü bir güvensizlik ifadesi taşımıştı. Bu güvensizlikse, tanışmak üzere oldukları adama yönelmekteydi besbelli. Philip Bosinney'nin varlıklı bir genç olmadığı biliniyordu. Ama Forsyte ailesinden kızlar, bundan önce de varlıklı olmayan gençlerle nişanlanmışlar, hatta evlenmişlerdi. Demek ki, Forsyte'ların kuşku duymalarının tek nedeni, Philip Bosinney'nin yoksul olması değildi. Aile dedikoduları yüzünden belirsiz bir hal alan bu kuşkunun kaynağını açıklayabilecek durumları da yoktu; bir söylentiye göre, Philip Bosinney, Ann Hala, Juley Hala ve Hester Hala'ya resmî bir ziyaret yaptığı sırada, başında kalıpsız gri bir şapka varmış... Yeni bir şapka bile değil, kalıpsız gri bir şapka!.. Tepesinin biçimi bozulmuş, tozlu bir şeymiş bu... "Öyle görülmedik, öyle acayip bir şey ki, şekerim!" Bir hayli miyop olan Hester Hala karanlık küçük sofadan geçerken, bu şapkayı bir iskemlenin üstünde görmüş; kendi kedileri Tommy'nin bir sürü rezil dostu olduğundan, onu saygıdeğerlikten yoksun yabancı bir kedi sanarak "Pist!" demiş. Şapka yerinden kımıldamayınca da Hester Hala biraz bozulmuş.

Sanatçılar bir görüntünün, bir yerin ya da bir kişinin tüm özelliğini belirten, önemsiz ama anlamlı bir ayrıntıyı bulmaya çalışırlar her zaman. Bilinçsiz sanatçılar olan Forsyte'lar da, sezgileriyle ille de o şapkayı tutturmuşlardı. O şapka önemsiz ama anlamlı bir ayrıntıydı. İşin özü o şapkada gizleniyordu. Forsyte'lardan her biri kendi kendine sormuştu: "Ben o ziyarete, o şapkayla gider miydim acaba?" Ve Forsyte'ların her biri, "Hayır," yanıtı vermişti bu soruya. Hatta hayal gücü daha bir gelişmiş olan Forsyte'lar bile, "Aklımın ucundan geçmezdi böyle bir şey yapmak," diye eklemişlerdi.

George şapka öyküsünü duyunca sırıtmıştı. Philip Bosinney'nin başına o şapkayı giymesi bir şakaydı besbelli. Bu tür şakalara George da meraklıydı. "Pek kibirli," demişti. "Yabansı bir korsan!"

George'un bu nüktesinden sonra, "korsan" sözcüğü ağızdan ağza yayılarak Bosinney'ye verilen başlıca ad oldu.

Daha sonraları halaları, şapka konusunda June'a kinayeli sözler söylediler.